

Dyftongiczna wymowa samogłoski á

Autor: Halina Karaś

{smoothgallery image=M877.gif&title=Leksykon&caption=Wymowa dyftongiczna samogłosek w gwarach. Oprac. A. Krawczyk-Wieczorek na podstawie: Dejna 52.}Dyftongiczna wymowa samogłoski á. Dyftongiczna wymowa á pochylonego obejmuje tereny na zachód od linii Racibórz – Lubliniec – Wieluń – Konin – Bydgoszcz – Tuchola (północny Śląsk, zachodnia Wielkopolska, Bory Tucholskie). Dyftong może mieć różne formy: aoł, oł, ouł, np. ptaołk, ptołk, ptoułk; takaoł trołva, takouł troułva, takoł trołva, przy czym niekiedy dochodzi do osłabienia niezgłoskotwórczego elementu, a nawet do jego zaniku. Dyftongizacja ao (á) przed spółgłoską nosową (grupy aoN) występuje jedynie w gwarach Krajny i u Mazurów wieleńskich: chrzoułn, moułm = chrzan, mam.